

V točki A je prikazan obseg znanja vede A, ki zajema celotno znanje vede A od splošnih načel do specifičnosti te vede. Vendar se še tu v splošnem delu čuti vpliv spoznanj vede B. Če se pomikamo od točke A proti točki B - torej v področje interdisciplinarnosti se čuti vse močnejši vpliv vede B, obenem pa se manjša vpliv specifičnosti vede A.

Če velja takšna zakonitost v "trdnih" znanostih, ki so se razvijala desetletja in stoletja, potem še posebej velja za mlade znanosti, ki so produkt interakcije posameznih ved, ki so polne notranjih protislovij in stranpoti, in ki šele utrjujejo svojo vsebino in svoj domet. Prav gotovo pa velja to za computer science, ki je tipičen predstavnik mlade, moderne in hitro se razvijajoče vede.

Večina zapadnih dežel je dokaj nekritično sprejela izhodišča computer science in pričela z lastnimi raziskavami po danem (ameriškem) konceptu. Edino Francija se je uprla takšnemu konceptu, ki očitno ustreza interesom velikih proizvajalcev računalnikov, in zastopala stališče, da mora biti izhodišče nove vede znanstvena analiza informacije (ne samo tehničnih lastnosti, temveč tudi - in predvsem - vsebine in vrednosti informacije), pri čemer pa računalnik služi kot sredstvo za doseg tega cilja. V Franciji so to vedo imenovali informatika. Kljub temu, da sta computer science in informatika vsebinsko zelo blizu in se v marsičem prepletata, so na konferenci IFIP leta 1972 prišli do sklepa, naj se obravnavata kot dve samostojni vedi.

Seveda je pri definiciji in vsebinski opredelitvi ene ali druge vede še veliko iskanj, dilem in razhajanj. Tako je npr. prof. Baner iz ZRN v predgovoru knjige Informatik (2) zapisal, da je "informatika nemški naziv za computer science, področje, ki se je najprej v ZDA, nato pa še v Veliki Britaniji, razvilo v samostojno znanstveno disciplino". Njegov kolega Grochla pa je mnenja, da je za oblikovanje računalniško orientiranih upravljaljskih informacijskih sistemov potrebna nova znanost, ki